

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 23 d'octubre de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 8 de febrer del 2007 la representació processal de la Sra. G.V.A. va formular demanda contra el Sr. C.C.M., la companyia asseguradora "A. SA" i el Sr. R.C.S. en reclamació de la suma de 7.716,84 euros, import de les despeses que li havia ocasionat una operació que se li va practicar per tal d'extreure-li el material d'osteosíntesi que prèviament se li havia col·locat. La primera operació a la què es va haver de sotmetre la Sra. G.V.A. va ser conseqüència de l'atropellament del qual va ser considerat responsable el Sr. C.C.M., que conduïa el vehicle causant del sinistre, com a autor d'un delictes major de lesions per imprudència, sent condemnat a pagar a la Sra. G.V.A. la indemnització corresponent, junt amb la companyia "A. SA", en tant que responsable solidària, i el Sr. G.V.A., propietari del vehicle, en tant que responsable subsidiari, fent la Sentència expressa reserva de les accions futures per les despeses que provoqués una operació posterior que ja estava prevista.

II.- La representació processal dels Srs. C.C.M. i R.C.S. així com de l'entitat "A. SA" va contestar a la demanda reconeixent els fets en els què aquesta es fonamentava, però oposant-se a la reclamació d'algunes de les quantitats que es recollien a la demanda i sol·licitant que no es fes especial pronunciament respecte de les costes del procediment.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

III.- Les parts van presentar oportunament els seus escrits de rèplica i dúplica i posteriorment de conclusions reiterant els seus arguments en favor de les seves pretensions i oposant-se als de l'adversa.

IV.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència en data 10 d'abril del 2008 estimant parcialment la demanda formulada per la representació processal de la Sra. G.V.A. i condemnant als Srs. C. i a la companyia "A. SA" al pagament de la suma de 4.019,57, sense efectuar especial pronunciament respecte de les costes del procediment.

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. G.V.A. i, pels arguments recollits a les seves conclusions, sol·licita la seva revocació parcial i l'estimació íntegra del recurs presentat, imposant a l'adversa les costes del mateix.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- El recurs formulat per la representació processal de la Sra. G.V.A. es fonamenta, en primer lloc, en l'argument que el temps d'incapacitat total transitòria que la Sentència d'instància pren en consideració en el moment de fixar la indemnització a la què té dret la recurrent per aquest concepte és aquell que transcorre des del dia de l'operació a la què es va haver de sotmetre (25 d'abril del 2005) fins la primera recuperació de la pacient (6 de juliol del mateix any), mentre que ella considera que aquest període s'hauria d'iniciar a partir de la primera visita que la Sra. G.V.A. va fer al Dr. M. de l'Institut Puig a causa del trencament de l'aplàstia o lligament artificial del genoll esquerra que se li havia col·locat prèviament, sent-li doncs impossible caminar des d'aquell moment i fins la data de la recuperació de la operació.

Tant de l'informe mèdic elaborat pel Dr. M. en data 13 d'abril del 2006 (foli 194), com del que aquest mateix doctor va emetre el dia 27 de març del 2007 (foli 303), resulta que la Sra. G.V.A. va acudir a la consulta del citat doctor en data 7 de març del 2005 i aquell dia es

va constatar que patia gonalgia dreta secundària a la placa de osteotomia que se li va implantar en el seu moment i inestabilitat del genoll esquerre secundària a una lesió del lligament creuat anterior i posterior, lesions de la què va ser intervinguda quirúrgicament el dia 26 d'abril del 2005. L'informe del dia 27 de març del 2007 posa de relleu, a diferència del emès l'any anterior, que la visita estava motivada per una urgència mèdica. No obstant, ni en un ni en altre informe es menciona que s'hagués produït un trencament de l'aplastia que se li havia implantat anteriorment a la pacient o que no pogués flexionar la cama, com afirma la recurrent, sinó que es manifesta que aquesta pateix dolor, pèrdua de força, l'edema al genoll dret i inestabilitat del genoll esquerre, sense que es pugui esbrinar si aquestes molèsties eren suficients per impedir caminar a la Sra. G.V.A. o portar a terme les seves activitats habituals professionals, privades o de lleure com ella afirma, ja que, malgrat existís una patologia que justificués una intervenció quirúrgica, aquesta no sempre és invalidant, encara que pugui comportar molèsties per la pacient. D'altra banda, havent fixat la data per la intervenció un mes després, tampoc es pot entendre que aquesta fos molt urgent, encara que en ocasions la saturació dels serveis mèdics comporti dilació en els tractaments fins i tot si tenen certa urgència i en tot cas la dilació entre visita i intervenció facilitava que la recurrent pogués justificar que durant aquell termini no va poder portar a terme les seves ocupacions habituals, cosa que no ha fet, raó per la qual coincidim amb la decisió presa per la Sentència d'instància en el sentit de considerar iniciat el termini d'incapacitat a partir de la data de la intervenció a la què es va haver de sotmetre la recurrent.

II.- Com a segon motiu del recurs argumenta la recurrent que la Sentència d'instància no li reconeix el seu dret a percebre la part de la matrícula dels estudis que no va poder realitzar a causa de la operació a la què va ser sotmesa i la posterior recuperació. Consta a les actuacions que el mes de maig del 2004 la recurrent va retirar 3.900 euros del seu compte que van ser ingressats en el compte del seu pare (foli 305-307), que la matrícula dels estudis universitaris que seguia la Sra. G.V.A. es va formalitzar el mes de juliol del 2004 (foli 46), que els terminis corresponents al segon semestre de l'any 2004-2005 van ser pagats pel seu pare els mesos de març, abril, maig i juny del 2005 (folis 48-51) i que la

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Sra. G.V.A. no es va poder presentar als exàmens de les assignatures del segon semestre (foli 52). Atesa aquesta situació, és cert que entre el moment en el què la Sra. G.V.A. va ingressar una determinada quantitat en el compte del seu pare i el moment en el què aquest realment va pagar la matrícula del segon semestre del curs va transcórrer quasi un any, però també és veritat que aquest ingrés es fa poc abans de que es formalitzés la matrícula de tot l'any i s'iniciessin els pagaments ajornats de la mateixa, moment en el què la recurrent podia estimar que s'havia de pagar la totalitat del curs. Per aquest motiu entenem que no és il·lògic que avancés al seu progenitor l'import aproximat de la matrícula dels estudis que volia portar a terme, atès que, com posa de relleu l'Aute del Tribunal de Corts de 6 de setembre del 2004, la Sra. G.V.A. disposava d'ingressos provinents del seu treball. Per aquesta raó, procedeix estimar aquest motiu del recurs i afegir a la suma a la què es condemna la defenent la quantitat de 1.380 euros.

III.- Per últim, la recurrent sol·licita la revocació de la Sentència d'instància, ja que no li concedeix la indemnització que seria procedent per *quantum doloris*. El principi de congruència que regeix el procediment civil i el fet que no es reclamés en la demanda una indemnització en aquest concepte porten a la Sentència d'instància a refusar una petició que sols es formula en tràmit de conclusions i entenem que aquest criteri és correcte. La recurrent argumenta que si bé no va reclamar una indemnització per aquest concepte en la seva demanda sí que va fer referència a ell, manifestant que aquest encara es troba indeterminat i que es fixaria en període de proves, raó per la qual considera que una interpretació excessivament formalista comporta una lesió del dret a la tutela judicial efectiva de la víctima. No obstant, considerem que el fet de no fer expressa petició d'una indemnització per aquest concepte a la demanda i no fixar l'import que es reclamava per ell fins el tràmit de conclusions va comportar que la defenent no pogués discutir la procedència i especialment la quantia de la indemnització que l'agent sol·licitava ni tant sols en aquest darrer tràmit, plantejant sobre una base prefixada la seva defensa. Per aquesta raó, si s'hagués estimat una petició feta en tràmit de conclusions que no havia estat objecte de debat durant el procés el que es vulnerarien serien els drets constitucionals dels defenent.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

En aquest sentit cal destacar que una cosa és que en període de proves es pugui acreditar el que es demana i un altre és que es pugui fixar el què es vol en qualsevol moment del procediment impedint que el Tribunal es pronunciï de forma congruent amb el petitum de la demanda amb un avantatge evident respecte dels supòsits en els què aquest quantum es fixa en ella, quan a més a més la part agent podia perfectament valorar el *quantum doloris* sofert a l'inici del procediment ateses les dades de les que disposava. Per les mateixes raons s'ha de desestimar la petició de la recurrent en el sentit que es decideixi l'import al què té dret per aquest concepte en tràmit d'execució de Sentència, ja que no és possible discutir en aquest el que no ha estat objecte de debat al procediment endegat.

IV.- En estimar-se parcialment el recurs no procedeix fer especial pronunciament respecte de les costes del procediment de conformitat amb el que disposa el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. G.V.A. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 10 d'abril del 2008 que REVOQUEM PARCIALMENT, afegint la suma de 1.380 euros, més els interessos legals d'aquesta quantitat, a aquella a la què es condemna als defenents, CONFIRMANT aquesta en tots els demés punts i sense fer especial pronunciament respecte de les costes del procediment.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-